

af, at de ældre har krav på mere hjælp, end de får. Her forstår jeg altså godt KL's kritik af regeringen.

Men jeg vil godt gentage, at kommunerne skal tage tingene alvorligt, de skal vurdere i hvert enkelt tilfælde. For de kommuner, der ikke overholder det, gør det dårligt for alle de kommuner, der gør deres arbejde godt. Og det er jo langt de fleste. Det gør, at deres ældre føler sig usikre på, om de nu kan regne med, at de kan få den hjælp, de har brug for, når de bliver ældre. Så kommunerne må her vedkende sig deres ansvar, og det ligger jo også i hele det kommunale selvstyre.

Lovforslaget fra SF og beslutningsforslaget fra CD kan Venstre ikke gå ind for. Vi finder, at det er alt for unuanceret at se på hjemme-hjælpsplejen på den måde, at bare man ligesom får nogle flere penge, så mener man, at alle er glade. Derved får vi jo ikke taget fat på, hvorfor der opleves problemer med hjemmehjælpen generelt, for det er jo ikke bare enkeltsager.

Jeg vil gerne pege på nogle områder, som allerede, føler jeg, har været sat i gang, og som vi andre også har været med til. Det er hele kvalitetsvurderingen, der er sat i gang. Men den er ikke slået igennem i alle kommuner. Hvordan er det med udnyttelsen af hjemmehjælpernes arbejdstid? Vi har alle set Esbjergundersøgelsen, lavet af et konsulentfirma, hvor det kun er 49 pct. af tiden, som hjemmehjælperen arbejder, der bruges hos de ældre. 51 pct. er fravær og ferie og andre ikkebrugerrettede ting. Her er i hvert fald noget med en anderledes tilrettelæggelse af arbejdet, der i den grad vil kunne forbedre hjemmehjælpen.

Rapporten konkluderer også, at der i den grad er brug for den ældrestyring. Bare i Esbjerg Kommune mener de, at det kan give en forbedring på 35 mio. kr.; det svarer til 9 pct. af budgettet for ældre. Og den samme rapport siger, at hvis det er nogenlunde ligesådan i resten af landet, skulle der være 2 mia. kr. at hente på effektivisering, sådan at det blev målrettet med flere hjemmehjælpstimer til de ældre.

Venstre vil også gerne se på, at vi får mere udlicitering af opgaverne. Lad os få sat pris på: Hvad er det, opgaven koster? Hvad er det for et indhold, den skal have? Og hvordan er det, den skal udføres? Og derigennem vil vi også få en kvalitetsbedømmelse af det.

For der sker jo også det, at i det øjeblik, der er et privat firma, der kommer til at udføre opgaven for kommunen, bliver kommunen ander-

ledes bevidst om at kontrollere det firma, om det leverer den vare, det får penge for. Når det er det offentlige, der udfører opgaven alene, er det også det offentlige, der kontrollerer sig selv. Det er ikke sundt; det er bedre med konkurrence.

Venstre ønsker også større valgfrihed for de ældre; valgfrihed med hensyn til, om det skal være det offentlige eller et privat firma, der skal udføre opgaven. De ældre har, indtil de er blevet 67 år, kunnet tage ansvaret for deres eget liv, det kan de da også fortsat gøre, og de ældre vil få en meget større tilfredshed ved det. Det vil da også være rimeligt, at man, når man bliver ældre, selv kan bestemme, hvem der kommer ind ad ens dør.

Så har vi fået loven om klageadgang, og det, vi oplever rundt om i kommunerne, er, at der sker et stigende antal klager. Jamen det er da logisk, når der er kommet en lov på dette område. Og lad os nu se at få den til at fungere og se, hvad der kommer ud af det. Det synes jeg kan være fint nok, så kan vi jo så se, om det giver det samme mønster.

Så hvis kommunerne vil bruge alle de ressourcer, de har mulighed for inden for ældreområdet, så mener vi faktisk, at den lov, vi har, er god nok; den kan bare bruges meget bedre. Men det skal være sådan, at vores ældre medborgere ikke skal være bange for, om de nu også kan få den hjælp, når de bliver svagelige, som de føler, de har behov for. Men den angst opstår jo, når de raske og stærke ældre, herunder vil jeg godt sige ældreorganisationerne, fører den noget usaglige debat om nedskæring og kun taler om flere penge og ikke om en anden prioritering af arbejdet.

Debatten om den retsbestemte ydelse bliver nemlig også ført på de stærke ældres præmisser, og det gør, at de svage får for lidt, for de kan jo ikke gøre sig gældende på den samme måde som de stærke ældre. Og alene deri kan vi heller ikke være med til at gå ind for CD's og SF's ønsker.

Jeg vil gerne gentage, at vi ønsker, at de ældre skal have det bedst muligt med den bedst mulige hjemmehjælp, og vi mener, ressourcerne ligger inden for de rammer, der er, hvis kommunerne vil forstå at bruge dem.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Else Winther Andersen, hvad det så er for nogle konkrete tiltag her og